

Alianční týden 2019 Brno

úterý 8.1.2019 CČSH Botanická, kázání Jana Daněčková

TÉMA: JEDNOTA VE VÍŘE

1.Korintským 3, 3b-15 *Odkud je mezi vámi závist a svár, ne-li z toho, že patříte světu a žijete jako ostatní lidé? Když se jeden z vás hlásí k Pavlovi a druhý k Apollovi, neznamená to, že jste lidé světa? Kdo je vlastně Apollos? A kdo je Pavel? Služebníci, kteří vás přivedli k víře, každý tak, jak mu dal Pán. Já jsem zasadil, Apollos zaléval, ale Bůh dal vzrůst; a tak nic neznamená ten, kdo sází, ani kdo zalévá, nýbrž Bůh, který dává vzrůst. Kdo sází a kdo zalévá, patří k sobě, ale každý podle vlastní práce obdrží svou odměnu. Jsme spolupracovníci na Božím díle, a vy jste Boží pole, Boží stavba. Podle milosti Boží, která mi byla dána, jako rozumný stavitel jsem položil základ a druhý na něm staví. Každý ať dává pozor, jak na něm staví. Nikdo totiž nemůže položit jiný základ než ten, který už je položen, a to je Ježíš Kristus. Zda někdo na tomto základu staví ze zlata, stříbra, drahého kamení, či ze dřeva, trávy, slámy – dílo každého vyjde najevo. Ukáže je onen den, neboť se zjeví v ohni; a oheň vyzkouší, jaké je dílo každého člověka. Když jeho dílo vydrží, dostane odměnu. Když mu dílo shoří, utrpí škodu; sám bude sice zachráněn, ale projde ohněm.*

Každý už jste asi někdy byli na nějaké skalní vyhlídce nebo skalní věži, třeba v Adršpašských nebo v Prachovských skalách. Umíte si představit, jak to většinou vypadá - nějaká plošina na skále, většinou ne úplně rovná, ale všelijak zaoblená a hrbolatá, třeba i stupňovitá. A na jedné nebo více stranách kolmý sráz dolů. Aby neopatrní turisté nespadli, dává se tam často zábradlí či ohrádka. Většinou jednoduchá, jen pár trubek či klád. Bývá snadné prolézt za ní, a nemusí to hned znamenat, že člověk spadne. I za ohrádkou se dá stát, zbývá tam ještě kousek rovinky, ale už je to nebezpečné, už se tam skála začíná svažovat a kdyby člověk uklouzl, může to skončit smrtí.

Takováhle skalní vyhlídka může být podobenstvím křesťanské víry. Představte si, že skála je Bůh, to je ostatně pěkně tradiční biblická metafora. A skalní plošina, kde se dá pevně a pohodlně stát nebo ležet, kde se nemusíme držet zuby nehty, je Pán Ježíš. My jako křesťané můžeme bývat na tom pevném základu, třeba se i procházet. Ale okolo je smrtící sráz, a tak si stavíme ohrádky a zábradlí - to je teologie, to jsou různé doktríny a kréda, vyznání a principy. Jsou skvělé a důležité. Samozřejmě, protože je stavíme my lidé, může se někdy vyskytnout chyba, někdy je postavíme špatně. Proto se také často kontrolují a přestavují. Ale skutečný průšvih nastává, když se tesaři při stavbě zábradlí nejen pohádají o to, jak má vypadat, když se přímo poperou. Zdemolují velký kus zábradlí, třeba jeden druhého i srazí dolů do propasti, často i nevinného přihlížejícího. To je to nejhorší, co se dá udělat.

Vždycky musíme mít na paměti, že ohrádky a zábradlí jsou jen pomocná záležitost. Skutečný pevný základ je Pán Ježíš, víra znamená stát na Něm.. Nestojí to za to, poprat se kvůli zábradlí a srazit sebe nebo druhého do propasti. Máme si naopak pomáhat, abychom zůstali na tom pevném základu, ve spojení s naším Pánem a Spasitelem. Ale jako hříšní lidé s tím stále máme problém. Potřebujeme Boží pomoc, abychom to zvládli, a tak se za to pojd'me modlit.

modlitby:

- poděkování za evangelium o Pánu Ježíši Spasiteli, a za ty, kdo je v dějinách církve zvěstovali, také za teology a reformátory, kteří stavěli ohrádky
- lítost nad tím, že dříve i nyní děláme Bohu ostudu svými nesváry a hádkami; prosba o ty větve církve, které se právě teď hádají
- prosba o moudrost, ať víme, kdy stojí za to diskutovat a kritizovat, a kdy jde jen o malicherný problém